

Nočni pozdrav.

*Srebrna luna plava vrh neba,
in tisoč zvezd ji tiho pot spremlja.
Oko mi bere v svitu teh višav:
Nočni pozdrav!*

*Priplava glas zvonov črez tiho plan
Bogu v zahvalo za minuli dan . . .
V molitvi tihl pošljem do višav:
Nočni pozdrav!*

*Odpel je slavec spev večerni svoj,
in blag že vlada naokrog pokoj . . .
In lahni dih priveje mi z dobrav:
Nočni pozdrav!*

*Zapira v sen se trudno mi oko,
nad njim odpira zlato se nebo,
in v sanjah angelci neso z daljav:
Nočni pozdrav!*

Bogomila.

Slovanske pravljice.

Priobčuje *Nik. Vrhov.*

10. Rožni popek.

(Slovaška.)

Bil je oče, ki je imel tri hčere, lepe kakor tri rože; najlepša, najodkritosrčnejša, najpridnejša pa je bila najmlajša. Nekoč se je namenil oče v glavno mesto na semenj. Preden je odšel z doma, je vprašal hčere, česa si žele, da jim prinese iz mesta. Starejši hčeri sta ga nagovarjali za obleko, dragotine, trakove. Najmlajša pa ni prosila ničesar. Šele ko jo oče drugič vpraša, kaj naj ji prinese, reče: »Oče, ničesar drugega si ne želim nego rožnega popka, pa mora biti tako lep kakor nobeden drug na svetu.«

»Prinesem ti ga,« obljubi oče ter se poslovil od ljubljenih hčerá.

Srečno je dospel v mesto. Bil je imovit; lahko si je torej nakupil, česar mu je bilo treba in še kaj več. Ko je bil že gotov z nakupovanjem obleke, dragotin, raznih trakov za starejši hčeri, se je spomnil rožnega popka. Šel ga je iskat. Prehodil je vse mesto, se oziral po vseh vrtovih, toda rože ni zagledal nobene. Vse so odcvetele. Nobene ni mogel dobiti, dasi bi jo rad plačal z zlatom. Jako je bil žalosten, ker ni mogel izpolniti svojemu najljubšemu otroku tako neznatne želje. Potrto se je vračal s semnja in gredoč povpraševal, kje bi našel kak rožni popek. Ljudje so se mu posmehovali, češ, zakaj se ni pobrinil prej zanj, ko so bile rože še v cvetju.

Ko je bil že blizu doma, je moral iti skozi gozd. Zamišljen je stopal dalje; kar mu zmanjka steze; zašel je v goščavi. Videč, da je zgrešil pravo pot, izkuša priti iz gošče. Zdajci se mu odpre dolinica, in sredi nje zagleda rožni grm in na grmu edin, prekrasen popek. Od veselja zavriskne, stopi h grmu in odtrga popek. Ta hip zašumi drevje v gozdu, kakor bi ga majal veter, zemlja se strese in iz grma prilomasti grozen zmaj.